

T-417/04. sz. ügy

Regione autonoma Friuli-Venezia Giulia kontra az Európai Közösségek Bizottsága

„Megsemmisítés iránti kereset – 1429/2004/EK rendelet – Mezőgazdaság –
A borpiac közös szervezése – Szőlőfajta-nevek és szinonimáik használatának rendje
– A használat időbeli korlátozása – Államon belüli jogalany által benyújtott kereset
– Személyükben érintett személyek – Elfogadhatatlanság”

Az Elsőfokú Bíróság végzése (negyedik tanács), 2007. március 12. . . . . II - 644

A végzés összefoglalása

*Megsemmisítés iránti kereset – Természetes vagy jogi személyek – Őket közvetlenül és személyükben érintő jogi aktusok
(EK 230. cikk, negyedik bekezdés és EK 249. cikk, második bekezdés; 1429/2004 bizottsági rendelet, I. melléklet, 103. pont)*

Az egyes borászati termékek leírása, jelölése, kiszerezése és oltalma tekintetében az 1493/1999 rendelet alkalmazására vonatkozó egyes szabályok megállapításáról szóló 753/2002 rendeletet módosító 1429/2004 rendelet I. mellékletének 103. pontjában magyarázatként szereplő, a „Tocai friulano” megnevezés használatának jogát a 2007. március 31-ig terjedő időszakra korlátozó rendelkezés a hivatkozott rendeletben előírt általános szabályok részét képezi, melyek az Európai Közösség összes gazdasági szereplőjére és közösségére érvényesek.

E rendelkezés ennek megfelelően objektíven meghatározott helyzetekre alkalmazandó, és absztrakt módon meghatározható személycsoporttal szemben fejt ki joghatást. Következésképpen e rendelkezés általános hatályú intézkedés az EK 249. cikk második bekezdése értelmében, és ezáltal normatív jellegű intézkedésnek minősül.

Mindazonáltal az ilyen intézkedés bizonyos személyeket személyükben érinthet.

A szóban forgó intézkedés esetében azonban – az olyan államon belüli jogalany vonatkozásában, mint a Regione autonoma Friuli-Venezia Giulia – nem ez a helyzet.

Először is az e jogalany által felhozott termelői minőség nem egyéníti a felperest

egy határozat címzettjéhez hasonló módon. A jogi aktus nem vesztíti el általános hatályát és ezáltal normatív jellegét azért, mert egy meghatározott pillanatban a hatálya alá tartozó jogalanyok száma, sőt kiléte is többé-kevésbé pontosan meghatározható, amennyiben megállapítható, hogy az alkalmazás azon objektív jogi vagy tényleges helyzet alapján történik, amely a jogi aktusban annak célkitűzésével összefüggésben meghatározásra került. Márpedig a „Tocai friulano” megnevezés 2007. március 31-e utáni használatának tilalma valamennyi érdekelt gazdasági szereplőre, vagyis e szőlőfajta termesztőire, a szóban forgó bortermelőre és nagykereskedőre általános módon és határozatlan ideig alkalmazandó.

Másodszor az az általános érdek, amellyel valamely régió – mint a területén gazdasági és társadalmi jellegű kérdésekben illetékes jogalany – rendelkezhet arra vonatkozóan, hogy a területe gazdasági fejlődésére nézve kedvező eredményt érjen el, önmagában nem elegendő ahhoz, hogy a régiót az EK 230. cikk negyedik bekezdése értelmében érintettnek lehessen tekinteni.

Harmadszor valamely tagállam törvényhozási és rendeletalkotási hatáskörének megosztása egyedül e tagállam alkotmányos rendje körébe tartozik, és közömbös valamely területi önkormányzat érdekeinek egy közösségi jogi aktus általi esetleges érintettségének megítélése szempontjából. Ugyanis a közösségi jogrendben a tagállam hatóságai

nak feladata a nemzeti szabályozás védelmén alapuló esetleges érdekek képviselőitinek biztosítása, bármilyen is legyen e tagállam alkotmányos rendje vagy területi berendezkedése.

Ezenfelül azok a törvényi és rendeleti kiváltságok, melyekkel a valamely tagállam közjoga szerinti, az államtól eltérő jogalany rendelkezhet, önmagukban nem biztosítják számára azt a lehetőséget, hogy egyéni érdeke érvényesítése céljából egy-egy, a hatásköre terjedelmére semmiféle hatással nem bíró közösségi anyagi jogi rendelkezés megsem-

misítését kérje, mivel az ilyen kiváltságokat az ezekkel rendelkező személy általában nem saját érdekében gyakorolja.

Végezetül a hatékony bírói jogvédelem szükségessége nem eredményezheti az EK 230. cikk negyedik bekezdésében foglalt személyes érintettség feltételének figyelmen kívül hagyását.

(vö. 44., 47., 51–52., 54–55.,
61–63., 67. pont)